NORAKSTS
Lieta Nr.A42499308
A42-01232 – 10/15

S P R I E D U M S
L a t v i j a s t a u t a s v ā r d ā

Rīgā 2010.gada 15.aprīlī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Reitupe,

piedaloties pieteicējam *O.L.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *O.L.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieces 2008.gada 28.janvāra lēmuma Nr.254 atcelšanu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] Ar 2008.gada 28.janvāra Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes (turpmāk arī – Rīgas GPP vai atbildētāja) Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieces lēmumu Nr.254 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PA282073" (turpmāk arī - Lēmums) atstāts negrozīts 2007.gada 15.oktobra Rīgas GPP Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk arī – KPP) Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieka lēmums Nr.050/PA282073 (turpmāk arī – Sākotnējais lēmums) daļā, ar kuru *O.L.* saukts pie administratīvās atbildības, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī - LAPK) 149.^{4}panta trīspadsmitās daļas 2.punktu un 149.^{31}panta trešo daļu, piemērojot naudas sodu Ls 50 (piecdesmit) apmērā par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – arī CSN) 314.1.punkta prasību neievērošanu.

Savukārt Sākotnējais lēmums atcelts daļā par *O.L.* saukšanu pie administratīvās atbildības, pamatojoties uz LAPK 149.^{28}panta otro daļu.

Atbildētāja pamatoja Lēmumu ar šādiem argumentiem.

[1.1] 2007.gada 2.oktobrī plkst.09.18 *O.L.* agresīvi vadīja transportlīdzekli HONDA PRELUDE, valsts reģistrācijas numura zīme */reģistrācijas numurs/* (turpmāk arī – transportlīdzeklis Honda), Rīgā, pa Uzvaras bulvāri no Valguma ielas puses līdz 11.novembra krastmalai, kas izpaudās vairāku CSN pārkāpumu izdarīšanā, radot traucējumus vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai un ignorējot pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses, t.i., šķērsojot 920.ceļa horizontālo apzīmējumu, uzbrauca un

turpināja kustību pa tramvaju ceļa sliežu klātni, pārkāpjot 301.ceļa zīmes („Iebraukt aizliegts") prasības.

Par minēto pārkāpumu Rīgas GPP KPP Patruļpolicijas vienības 2.bataljona jaunākais inspektors *O.L.* sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA282073 (turpmāk arī - protokols) par CSN 282.1. un 314.1.punkta prasību neievērošanu.

[1.2] 2007.gada 15.oktobrī, klātesot *O.L.*, pieņemts Sākotnējais lēmums. *O.L.* saukts pie administratīvās atbildības, pamatojoties uz LAPK 149.^{4}panta trīspadsmitās daļas 2.punktu, 149.^{31}panta trešo daļu un 149.^{28}panta otro daļu, piemērojot naudas sodu Ls 50 apmērā saskaņā ar LAPK 35.panta otrās daļas prasībām.

[1.3] Administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas gaitā tika pieņemti un izvērtēti Rīgas GPP KPP Patruļpolicijas vienības 2.bataljona inspektoru *G.I.* un *N.S.* dienesta ziņojumi.

[1.4] Administratīvās pārkāpuma lietas izskatīšanas gaitā tika apsekota pārkāpuma vieta un konstatēts, ka no policijas darbinieka atrašanās vietas (uzbrauktuve no Mūkusalas ielas) pārkāpuma vieta ir labi pārskatāma. 301.ceļa zīme „Iebraukt aizliegts" ir izvietota Uzvaras bulvārī virs tramvaju sliežu ceļa klātnes, uzreiz aiz krustojuma ar Valguma ielu. Attiecīgi uz brauktuves arī uzklāts 920.ceļa apzīmējums - nepārtraukta līnija. Kustība notiek katrā virzienā divās joslās.

[1.5] Lietā nepastāv strīds par to, ka 2007.gada 2.oktobrī plkst.09.18 transportlīdzeklis Honda atradies kustībā Rīgā, pa Uzvaras bulvāri no Valguma ielas puses 11.novembra krastmalas virzienā un to, ka *O.L.* šķērsojis 920.ceļa apzīmējumu, kas ir pierādīts ar lietas materiāliem.

[1.6] Ņemot vērā policijas darbinieku ziņojumos norādītos lietas apstākļus, kā arī apsekojot pārkāpuma vietu, tika konstatēts, ka transportlīdzeklis Honda atradās pretim sabiedriskā transporta pieturai, kad šķērsoja 920.ceļa apzīmējumu un uzbrauca uz tramvaja sliežu ceļa klātnes. Līdz ar to konstatējams, ka *O.L.* uzbrauca uz tramvaja sliežu ceļa klātnes aiz 301.ceļa zīmes. Saskaņā ar Ceļu satiksmes drošības direkcijas sniegto informāciju, 301.ceļa zīme, kas ir uzstādīta virs tramvaju sliežu ceļa klātnes, ir uzskatāma par barjeras zīmi. Līdz ar to minētajā gadījumā nav inkriminējams CSN 282.l.punkta prasību pārkāpums.

Ievērojot minēto, administratīvā lieta daļā par *O.L.* saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{28}panta otrās daļas ir atceļama un lietvedība izbeidzama.

[1.7] Lietas materiāli nepārprotami pierāda, ka *O.L.* ir pārkāpis CSN 314.1.punkta prasības.

No LAPK 149.^{4}panta trīspadsmitās daļas 2.punkta izriet, ka agresīva braukšana nevar būt saistīta ar avārijas situāciju izraisīšanu vai kādu citu negatīvu seku iestāšanos, kā vien ar to, ka tiek izdarīts CSN pārkāpums un radīti traucējumi vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai vai tiek ignorētas pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses. Jēdziens „agresīva braukšana" nav tulkojams burtiski, vērā ņemama normas jēga un mērķis. *O.L.* jebkurā

gadījumā veica aizliegtu manevru. Šādas darbības nevar kvalificēt savādāk kā citu transportlīdzekļu vadītāju interešu ignorēšanu, jo visu vadītāju mērķis ir nokļūt galamērķī pēc iespējas ātrāk. Šādas darbības likumdevējs, neatkarīgi no citu negatīvu seku iestāšanās, ir apzīmējis kā agresīvu braukšanu, un to novēršana acīmredzami ir LAPK 149.[4]panta trīspadsmitās daļas 2.punkta mērķis.

O.L. paskaidrojums pilnībā atbilst LAPK 149.[4]panta trīspadsmitās daļas 2.punkta sastāvam, t.i., *O.L.*, šķērsojot nepārtraukto līniju un apsteidzot sastrēgumā esošos transportlīdzekļus pa tramvaja sliežu ceļa klātni, nepārprotami ir ignorējis citu ceļu satiksmes dalībnieku intereses, jo ikviena ceļu satiksmes dalībnieka mērķis ir nokļūt galapunktā ātrāk.

[1.8] Lietas izskatīšanas gaitā konstatēts, ka administratīvā pārkāpuma protokolā PA282073 ir pieļauta pārrakstīšanās kļūda - LAPK 149.[31]panta trešās daļas vietā ierakstīts 149.[31]panta pirmā daļa. Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.050/PA282073 tika pieņemts saskaņā ar LAPK 149.[31]panta trešo daļu.

[1.9] Apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti un iespējas fiksēt pārkāpumu, konstatēti netika. Tāpat nav konstatēts, ka policijas darbinieki tieši vai netieši būtu ieinteresēti sastādīt *O.L.* protokolu personīgu motīvu dēļ.

[2] 2008.gada 3.martā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *O.L.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

Ar Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 5.marta lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta.

Pieteikums pamatots ar šādiem argumentiem.

[2.1] Pieteicējs nepastrīd LAPK 149.[31]panta trešajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kā arī nenoliedz, ka šķērsojot ceļa apzīmējumu, bez ļauna nolūka pārkāpis CSN prasības. Pieteicēja mērķis nav izvairīties no atbildības par šo pārkāpumu, un izdarīto pārkāpumu pieteicējs nožēlo.

[2.2] Pieteicējs nepiekrīt viņa izdarītā pārkāpuma kvalifikācijai saskaņā ar LAPK 149.[4]panta trīspadsmitās daļas 2.punktu, naudas soda apmēram, kā arī soda punktu piemērošanai. Pieteicēja izdarīto pārkāpumu nevar kvalificēt kā agresīvu braukšanu.

[2.3] Inspektors, fiksējot protokolā nereālus un nefiksējamus faktus, norāda amatpersonai, kādu LAPK normu jāpiemēro. Rezultātā tiek ierobežotas pieteicēja iespējas aizstāvēt savas tiesības. Pieteicējs apšauba, ka nav konstatēti apstākļi, kas liktu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti. Tieši šādu atvasinājumu iekļaušana protokolā rada pamatotas šaubas par policistu objektivitāti un ieinteresētību.

[2.4] Ceļu policijas inspektoru *G.I.* un *N.S.* dienesta ziņojumos minēti nepatiesi fakti, jo tie protokolā nebija konstatēti. Policijas darbinieki norāda, ka uz tilta bija izveidojies sastrēgums. Šāds apgalvojums ir nepatiess, jo Uzvaras bulvāra krustojumā ar 11.novembra krastmalu automašīnu kustība nevar būt traucēta, jo krustojumā brauktuve paplašinās, kas palielina caurlaides spēju

krustojumā. Neviens tiesību akts arī nenosaka vārda *„sastrēgums”* definīciju, līdz ar to inspektoru apgalvojums ir nepatiess.

[2.5] Protokolā nav konstatēts, vai satiksme bija intensīva un vai kāda no braukšanas joslām bija brīva. Šādiem faktiskajiem apstākļiem ir būtiska nozīme agresīvas braukšanas pazīmju noteikšanai, savukārt pieteicēja pārkāpums ir izolēts no kopējās ainas.

[2.6] Lai varētu piemērot atbildību par LAPK 149.^{4}panta trīspadsmitās daļas 2.punkta pārkāpšanu ir jāizpildās nosacījumam, ka tiek izdarīti vairāki CSN pārkāpumi, pretējā gadījumā zūd normas jēga.

Ņemot vērā, ka Sākotnējais lēmums atcelts daļā, secināms, ka šķērsojot 920.ceļa apzīmējumu pieteicējs ir izdarījis vienu administratīvo pārkāpumu, tādēļ sodu par agresīvu braukšanu nevar piemērot.

[2.7] LAPK 149.^{4}panta trīspadsmitās daļas 2.punkts nav arī piemērojams, jo pieteicējs nav veicis apdzīšanas vai apsteigšanas manevru ar vairākkārtēju joslu mainu. Braucot pa tramvaja sliežu ceļa klātni (trešo joslu), pieteicējs netraucēja un nevarēja traucēt vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai vai tramvaja kustībai.

Pieteicēju ceļu policijas darbinieks apturēja uz tramvaja sliežu klātnes, tāpēc arī nav iespējams fiksēt to, vai turpinot kustību tiktu radīti traucējumi vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai un vai tiktu ignorētas pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses.

[3] Atbildētāja – Rīgas GPP Kārtības policijas pārvalde Administratīvajā rajona tiesā iesniegtajā paskaidrojumā pieteikumu neatzīst un uzskata to par noraidāmu, Lēmumā minētos argumentus papildinot ar šādiem apsvērumiem.

Izskatāmajā gadījumā *O.L.* ir piemērojams tieši LAPK 149.^{4}panta trīspadsmitās daļas 2.punkts par CSN 314.1.punkta prasību pārkāpšanu, t.i., citu transportlīdzekļu vadītāju interešu ignorēšana. No lietas materiāliem izriet, ka pieteicējs gan savā sākotnējā paskaidrojumā (protokolā), gan apstrīdēšanas iesniegumā, gan pieteikumā neapstrīd, ka pārkāpis CSN 314.1.punkta prasības. 2007.gada 2.oktobrī plkst.09.18 uz Akmens tilta bija izveidojies sastrēgums (transportlīdzekļu kolonna, stāvoša vai lēni braucoša, kas nemaina lietas būtību). Pieteicējs, apbraucot šo kolonnu, nepārprotami bija sevi atbrīvojis no dažu minūšu stāvēšanas šajā sastrēgumā. Savukārt citi vadītāji, saskaņā ar CSN prasībām, bija spiesti atrasties šajā sastrēgumā, un lēnām virzīties līdz savam galamērķim. Pieteicēja izdarītais pārkāpums pie minētiem apstākļiem ir nepārprotami kvalificējams kā agresīva braukšana, un *O.L.* ir saucams pie administratīvas atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{4}panta trīspadsmitās daļas 2.punktu.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja iesniegto pieteikumu, pamatojoties uz tajā norādītajiem argumentiem, papildus paskaidrojot, ka nepiekrīt viņa izdarītā pārkāpuma kvalifikācijai pēc LAPK 149.^{4}panta trīspadsmitās daļas 2.punkta. 2007.gada 2.oktobrī ap plkst.09.18 sastrēgums uz Akmens tilta nav bijis. Dabā 920.ceļa apzīmējums nebija saskatāms. Atzīst, ka pa tramvaja sliežu klātni veicis apsteigšanas manevru. Ceļu policijas darbinieks nevarēja redzēt pārkāpuma izdarīšanas vietu. Nav ņemti vērā pieteicēja vainu

mīkstinošie vai pastiprinošie apstākļi, piemēram, tas, ka pieteicējs protokolā norādījis, ka atzīst 920.ceļa apzīmējuma pārkāpšanu. Fakti nepierāda, ka tika traucētas citu transportlīdzekļu vadītāju intereses *(lietas 57. – 59.lapa).*

[5] Atbildētājas pārstāvis uz tiesas sēdi nebija ieradies. Ievērojot to, ka pavēste nosūtīta likumā noteiktā kārtībā un atbildētāja pavēsti ir saņēmusi, jo tiesai tā nav atpakaļ sūtīta *(lietas 53.lapa)*, kā arī to, ka lietu iespējams izskatīt bez atbildētājas pārstāvja piedalīšanās tiesas sēdē, tiesa uzskatīja par iespējamu lietu izskatīt bez šī procesa dalībnieka piedalīšanās tiesas sēdē, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 214.panta pirmo daļu.

M o t ī v u d a ļ a

[6] Vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietas materiālus, pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, uzklausījusi tiesas sēdē pieteicēja paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka pieteikums nav pamatots un tādēļ noraidāms.

[7] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī - LAPK) 9.panta pirmā daļa noteic, ka *par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība*.

No iepriekš minētajām tiesību normām izriet, ka administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Proti, jākonstatē LAPK paredzēto objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums - administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse *(sal. Augstākās tiesas Senāta 2006.gada 22.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-571/2006 8.punkts)*.

[8] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu *pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā*.

Saskaņā ar šā panta otro daļu, panta pirmajā daļā minētos faktus cita starpā konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (foto, video) (..)).

Tātad par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot protokols, personas paskaidrojumi, liecinieku liecības, sastādītie ziņojumi, citi dokumenti, kā arī fotouzņēmumi.

[9] Lietā konstatēti turpmāk norādītie faktiskie apstākļi.

[9.1] 2007.gada 2.oktobra administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PA282073 *(lietas 27.lapa)* konstatēts, ka *O.L.* agresīvi vadīja transportlīdzekli HONDA PRELUDE, valsts reģistrācijas numura zīme */reģistrācijas numurs/*, kas izpaudās vairāku CSN pārkāpumu izdarīšanā, radot

traucējumus vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai un ignorējot pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses, t.i., *O.L.* vadīja transportlīdzekli Rīgā, pa Uzvaras bulvāri no Valguma ielas puses līdz 11.novembra krastmalai, šķērsojot 920.ceļa apzīmējumu, uzbraucot un turpinot kustību pa tramvaju ceļa sliežu klātni, pārkāpjot 301.ceļa zīmes („Iebraukt aizliegts") prasības.

Paskaidrojumos pie protokola *O.L.* norāda, ka vainu vaļsirdīgi atzīst, pārkāpumam piekrīt, nepārtraukto sadalošo līniju ir šķērsojis.

Pieteicējam tiesības un pienākumi ir izskaidroti, ko apliecina pieteicēja paraksts protokolā.

[9.2] 2007.gada 15.oktobrī pieņemts Sākotnējais lēmums *(lietas 28.lapa)*.

[9.3] 2007.gada 14.novembrī pieteicējs apstrīdēja Sākotnējo lēmumu *(lietas 23.lapa)*.

[9.4] 2008.gada 9.janvāra Rīgas GPP KPP Patruļpolicijas vienības 2.bataljona jaunākā inspektora *G.I.* dienesta ziņojumā *(lietas 32.lapa)* norādīts, ka 2007.gada 2.oktobrī pildījis dienesta pienākumus kopā ar jaunāko inspektoru *N.S.*. Plkst.09.18 tika apturēts transportlīdzeklis HONDA PRELUDE, valsts reģistrācijas numura zīme */reģistrācijas numurs/*, kuru vadīja *O.L.* pa Akmens tiltu virzienā no Valguma ielas līdz 11.novembra krastmalai, pārkāpjot 301.ceļa zīmes un 920.ceļa apzīmējuma prasības, tādā veidā ignorējot pārējo vadītāju intereses, kuri stāv sastrēgumā. Par minēto pārkāpumu informāciju sniedza jaunākais inspektors *N.S.*, kurš atradās pie Mūkusalas ielas uzbrauktuves uz Akmens tilta. Par pārkāpumu *O.L.* tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols PA 282073.

[9.5] 2008.gada 14.janvāra Rīgas GPP KPP Patruļpolicijas vienības 2.bataljona jaunākā inspektora *I.S.* dienesta ziņojumā *(lietas 31.lapa)* norādīts, ka 2007.gada 2.oktobrī pildījis dienesta pienākumus kopā ar jaunāko inspektoru *G.I.* Atradies uz Akmens tilta pie uzbrauktuves no Mūkusalas ielas. Plkst.09.15 ievērojis transportlīdzekli HONDA PRELUDE, valsts reģistrācijas numura zīme */reģistrācijas numurs/*, kura atradās pretim sabiedriskā transportlīdzekļu pieturai pirms Akmens tilta virzienā uz 11.novembra krastmalu. Transportlīdzeklis Honda brauca pa tramvaja sliežu ceļa klātni, pārkāpjot 301.ceļa zīmes un 920.ceļa apzīmējuma prasības, kā arī ignorēja citu transportlīdzekļu vadītāju intereses. Inspektors atradās uz gājēju ietves, tādēļ izdarīto pārkāpumu, transportlīdzekli un tā valsts reģistrācijas numura zīmi redzēja precīzi, tādēļ nekāda kļūda nav iespējama. Minētais transportlīdzeklis braucis pa tramvaja sliežu ceļa klātni, kamēr tā atradās *N.S.* redzeslokā, t.i., līdz Akmens tilta vidum. Traktortehnika tajā brīdī uz tilta nebija. Uz Akmens tilta bijis sastrēgums, transportlīdzekļu plūsma lēni virzījās pāri tiltam, savukārt transportlīdzeklis HONDA PRELUDE to apsteidza pa tramvaja sliežu ceļa klātni. Par pārkāpumu pa rāciju ziņots jaunākajam inspektoram *G.I.*, kurš atradās uz 11.novembra krastmalas pie sabiedriskās transportlīdzekļu pieturas (tilta galā).

[9.6] 2008.gada 16.janvāra Rīgas GPP KPP Sūdzību un iesniegumu izskatīšanas nodaļas vecākās inspektores dienesta ziņojumā *(lietas 41.lapa)*

norādīts, ka *O.L.* apstrīdēšanas iesnieguma izskatīšanas gaitā tika apsekota pārkāpuma vieta un konstatēts, ka no policijas darbinieka atrašanās vietas (uzbrauktuve no Mūkusalas ielas) ir labi pārskatāma pārkāpuma vieta. 301.ceļa zīme ir izvietota Uzvaras bulvārī virs tramvaju sliežu ceļa klātnes uzreiz aiz krustojuma ar Valguma ielu. Attiecīgi uz brauktuves arī ir uzklāts 920.ceļa horizontālais apzīmējums (nepārtraukta līnija). Kustība notiek katrā virzienā divās joslās.

[9.7] 2008.gada 28.janvārī pieņemts Lēmums *(lietas 9. – 14.lapa).*

[10] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka pieteicējs 2007.gada 2.oktobrī plkst.09.18 vadīja transportlīdzekli Honda Rīgā, pa Uzvaras bulvāri 11.novembra krastmalas virzienā pa tramvaju ceļa sliežu klātni.

Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības, pamatojoties uz LAPK 149.^{4}panta trīspadsmitās daļas 2.punktu, t.i., par agresīvu braukšanu.

[11] Atbildētājas Lēmums, kas pieteicējam ir nelabvēlīgs administratīvais akts, pamatots ar CSN 314.1.punktu un LAPK 149.^{4}panta trīspadsmitās daļas 2.punktu un 149.^{31}panta trešo daļu.

CSN 314.1.punkts *(šeit un turpmāk tiesību normas redakcijā uz administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdi)* noteic, ka *920.ceļa apzīmējums - nepārtraukta līnija - sadala pretējos virzienos braucošu transportlīdzekļu plūsmas, apzīmē braukšanas joslu robežas bīstamās vietās, brauktuves posmus, kuros aizliegts iebraukt, transportlīdzekļu stāvvietu un stāvlaukumu robežas, brauktuves malu ceļu posmos, kuros aizliegts apstāties un stāvēt, kā arī atdala joslu, kas paredzēta noteiktu transportlīdzekļu braukšanai. (..).*

Saskaņā ar LAPK 149.^{4}panta trīspadsmitās daļas 2.punktu *par agresīvu braukšanu, kas izpaudusies kā (..) transportlīdzekļa vadīšana tādā veidā, ka tiek izdarīts ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums un radīti traucējumi vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai vai tiek ignorētas pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses (vairākkārtēja braukšanas joslu maiņa apsteidzot, vairāku sastrēgumā esošu vai kolonnā braucošu transportlīdzekļu apdzīšana pa pretējā virziena joslu vai apbraukšana pa sabiedriskā transporta joslu, ceļa nomali, ietvi, gājēju ceļu, velosipēdu ceļu vai citām vietām, kas nav paredzētas transportlīdzekļu braukšanai, u.tml.), - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz divsimt latiem.*

Tātad, lai transportlīdzekļa vadītāju sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar minēto tiesību normu, nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzekļa vadītājs vadījis transportlīdzekli tādā veidā, ka tiek izdarīts CSN pārkāpums un radīti traucējumi vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai vai tiek ignorētas pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses (piemēram, vairākkārtēja braukšanas joslu maiņa apsteidzot, vairāku sastrēgumā esošu vai kolonnā braucošu transportlīdzekļu apdzīšana pa pretējā virziena joslu vai apbraukšana pa sabiedriskā transporta joslu, ceļa nomali, ietvi, gājēju ceļu, velosipēdu ceļu vai citām vietām, kas nav paredzētas transportlīdzekļu braukšanai, u.tml).

[12] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus, konstatē, ka pieteicējs, sniedzot sākotnējos paskaidrojumus notikuma vietā, protokolā norādījis, ka

nepārtraukto līniju ir šķērsojis, vainu atzīst un pārkāpumam piekrīt ([9.1]). Arī apstrīdēšanas iesniegumā un pieteikumā tiesai pieteicējs norāda, ka 920.ceļa apzīmējumu ir šķērsojis ([2], [9.3]). Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst par pierādītu faktu, ka pieteicējs Rīgā 2007.gada 2.oktobrī plkst.09.18, vadot transportlīdzekli Honda pa Uzvaras bulvāri virzienā uz 11.novembra krastmalu, šķērsojis 920.ceļa apzīmējumu, uzbraucot un turpinot kustību pa tramvaja sliežu ceļa klātni.

Tiesas sēdē pieteicējs paskaidroja, ka uz Akmens tilta 920.ceļa apzīmējums nebija redzams, tādēļ vairs nav pārliecināts, ka to šķērsojis ([4]).

No lietā esošajiem pierādījumiem, un tieši, policijas darbinieku dienesta ziņojumiem un fotouzņēmumiem ([9.4] – [9.6]) nepārprotami izriet, ka 920.ceļa apzīmējums Uzvaras bulvārī un uz Akmens tilta, kas atdala tramvaja sliežu ceļa klātni no pārējās brauktuves, pārkāpuma izdarīšanas vietā bijis skaidri saskatāms, ko apstiprina arī Rīgas ģeogrāfiskās informatīvās sistēmas 2007.gada karte *(www.rigis.lv)*.

Tāpat tiesa norāda, ka kā pierādījumi tiek vērtēti tikai tie personas paskaidrojumi, kurus tā ir sniegusi pirms tiek pieņemts lēmums par tās saukšanu pie administratīvās atbildības. Personas vēlāk sniegtie paskaidrojumi par lietas būtību, jau ir uzskatāmi par paskaidrojumiem, kas ir sniegti attālinātā laika periodā no paša notikuma un atzīstami par mazāk ticamiem, jo personai bija laiks tos sagatavot un pasniegt kā faktu, kurš šajā brīdī vairs nav objektīvi pārbaudāms un pierādāms. Personas vēlāk sniegtie paskaidrojumi nav uzskatāmi par pierādījumiem LAPK izpratnē.

[13] Pieteicējs norāda, ka 2007.gada 2.oktobrī plkst.09.18 Rīgā, uz Akmens tilta sastrēgums nav bijis, kā arī policijas inspektors no savas atrašanās vietas pārkāpuma faktu nevarēja redzēt.

No inspektora *N.S.* dienesta ziņojuma izriet, ka pieteicējs šķērsojis 920.ceļa apzīmējumu, lai apbrauktu lēni virzošos transportlīdzekļu kolonnu (sastrēgumu), un no savas atrašanās vietas (uzbrauktuve no Mūkusalas ielas) pārkāpumu, transportlīdzekli, tā valsts reģistrācijas numura zīmi redzēja precīzi, tādēļ kļūda nav iespējama ([9.6]).

Tiesa, izvērtējot pierādījumus to savstarpējā kopsakarā atzīst, ka policijas darbinieku dienesta ziņojumos ir precīzi un konkrēti norādīti lietas faktiskie apstākļi, tāpat tiesa nekonstatē nekādas pretrunas starp protokolā un dienesta ziņojumos norādīto, kā arī pretrunas ar citiem lietas materiāliem. Turklāt no 2008.gada 16.janvāra Rīgas GPP KPP Sūdzību un iesniegumu izskatīšanas nodaļas vecākās inspektores dienesta ziņojuma ([9.6]) izriet, ka pieteicēja apstrīdēšanas iesnieguma izskatīšanas gaitā pārkāpuma vieta tika apsekota papildus, konstatējot, ka no policijas darbinieka *I.S.* atrašanās vietas (uzbrauktuve no Mūkusalas ielas) ir labi pārskatāma pārkāpuma vieta, 920.ceļa horizontālais apzīmējums ir saskatāms. Minētie apstākļi arī tiesai nerada šaubas.

Izvērtējot pretrunīgās liecības, tiesa augstāku ticamību piešķir policijas darbinieku sniegtajām un protokolā fiksētajām ziņām par pārkāpuma faktu, salīdzinājumā ar pieteicēja paskaidrojumiem. Policijas darbinieku dienesta

ziņojumi ir atzīstami par rakstveida pierādījumiem un izmantojami lietas izspriešanā. Lai gan policijas darbinieku liecības (arī paskaidrojumi un dienesta ziņojumi) nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tomēr policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi *(sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra sprieduma lietā AA13-05/5, 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā Nr.666-05/5)*.

Tiesa arī nekonstatē policijas darbinieku iepriekšēju saistību ar pieteicēju un līdz ar to vēlmi pieņemt tieši pieteicējam nelabvēlīgu lēmumu. Tāpat tiesas ieskatā nav iespējams rast skaidrojumu, kādēļ policijas darbinieki būtu ieinteresēti sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu pieteicējam un sniegt apzināti nepatiesus dienesta ziņojumus. Tiesa neatrod lietā nevienu ticamu un pārliecinošu pierādījumu tam, ka policijas darbinieki būtu ieinteresēti sastādīt pieteicējam administratīvā pārkāpuma protokolu bez pamatota iemesla, sagrozot lietas faktiskos apstākļus.

Turklāt tiesa nesaskata loģisku pamatojumu, kādēļ pieteicējam būtu nepieciešams šķērsot 920.ceļa apzīmējumu un braukt pa tramvaja sliežu ceļa klātni, pie nosacījuma, ja sastrēgums nav bijis.

[14] Pieteicējs nepiekrīt viņa izdarītā pārkāpuma kvalifikācijai saskaņā ar LAPK 149.^{4}panta trīspadsmitās daļas 2.punktu.

Izvērtējot LAPK 149.^{4}panta trīspadsmitās daļas 2.punkta dispozīciju, tiesa atzīst, ka tiesību normā iespējamo pārkāpumu uzskaitījums nav izsmeļošs, uz ko norāda vārdi paskaidrojuma noslēgumā „un tamlīdzīgi", tādējādi, lai CSN pārkāpumu kvalificētu saskaņā ar LAPK 149.^{4}panta trīspadsmitās daļas 2.punktu nav nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzekļa vadītājs veicis visus tiesību normās uzskaitītos manevrus, pietiek konstatēt CSN pārkāpumu un faktu, ka radīti traucējumi vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai vai tiek ignorētas pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses. Savukārt citu vadītāju intereses tiek ignorētas, ja CSN pārkāpuma rezultātā objektīvi tiek aizskartas citas vadītāju tiesības uz CSN atbilstošu transportlīdzekļa vadīšanu.

Ievērojot iepriekš konstatēto, tiesa atzīst, ka pieteicējs, pārkāpjot CSN 314.1.punkta prasības, ir ignorējis pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses, jo apsteidzis kolonnā braucošus transportlīdzekļus, izmantojot sabiedriskā transporta - tramvaja sliežu ceļa klātni, pa kuru transportlīdzekļu kustība ir aizliegta (920.ceļa apzīmējums), tādējādi sev radot ātrākas pārvietošanās priekšrocības un radot satiksmes traucējumus vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai. Šāda pieteicēja rīcība ir vērtējama kā agresīva braukšana.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus to savstarpējā kopsakarā, tiesa atzīst, ka ar administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA282073 ([9.1]), dienesta ziņojumiem ([9.4] – [9.6]), pieteicēja notikuma vietā sniegtajiem paskaidrojumiem, apstrīdēšanas iesniegumu, pieteikumu tiesai un tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem ([2], [4], [9.1], [9.3]) ir pierādīts, ka pieteicējs

pamatoti saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.[4]panta trīspadsmitās daļas 2.punktu par agresīvu braukšanu.

[15] Tiesa konstatē, ka pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības arī saskaņā ar LAPK 149.[31]panta trešo daļu, kas paredz administratīvo atbildību par 920. un 947.ceļa apzīmējuma līnijas šķērsošanu vai 928.ceļa apzīmējuma līnijas šķērsošanu no nepārtrauktās līnijas puses citos gadījumos.

Tiesas ieskatā pārkāpuma kvalifikācija arī pēc LAPK 149.[31]panta trešās daļas nav pamatota. Pieteicējs, pārkāpjot 920.ceļa apzīmējumu, konkrētajā gadījumā ir izdarījis vienu administratīvo pārkāpumu, t.i., braucis agresīvi. Tiesa, piemērojot subsumciju (tiesību normas piemeklēšana faktiskajiem lietas apstākļiem), secina, ka LAPK 149.[4]panta trīspadsmitās daļas 2.punkts pilnībā aptver konkrētā gadījuma faktiskos apstākļus un uz šiem faktiskajiem apstākļiem ir attiecināmas tiesību normas tiesiskās sekas, proti, lietas faktiskie apstākļi pilnībā sakrīt ar normas tiesisko sastāvu.

Tiesa nav konstatējusi, ka pieteicējs būtu izdarījis kādu atsevišķu pārkāpumu, kura sastāvs pārsniegtu agresīvās braukšanas sastāvu un būtu kvalificējams atsevišķi. Līdz ar to tiesa nekonstatē, ka pieteicējs būtu sodāms atsevišķi par kādu citu pārkāpumu. Tādejādi pieteicēja darbības kvalificējamas tikai pēc LAPK 149.[4]panta trīspadsmitās daļas 2.punkta, kas paredz administratīvo atbildību par agresīvu braukšanu.

Sods tiek piemērots par veikto manevru kopumā, tai skaitā, par 920.ceļa apzīmējuma neievērošanu.

[16] LAPK 149.[4]panta trīspadsmitās daļas sankcija paredz transportlīdzekļa vadītājam uzlikt naudas sodu no 50 līdz 200 latiem.

Tādējādi iestādei ir piešķirta rīcības brīvība soda apmēra noteikšanā un tai ir pienākums izdarīt attiecīgus lietderības apsvērumus, līdz ar to atbildētājas rīcības brīvība aprobežojās ar tiesībām izlemt, kāds konkrētajā gadījumā ir piemērojams administratīvais naudas sods.

Ar Lēmumu pieteicējam piemērots tiesību normas sankcijā paredzētais minimālais naudas sods Ls 50 apmērā ([1]), tātad atbilstoši LAPK 149.[4]panta trīspadsmitajā daļā noteiktajai sankcijai.

LAPK 32.panta pirmā daļa noteic, ka *sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem*. Minēta panta otrā daļa noteic, ka *uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus*.

Izvērtējot protokolu un Lēmumu, tiesa atzīst, ka atbildētāja, lemjot par pieteicējam piemērojamā soda apmēru, ņēmusi vērā LAPK 32.panta otrās daļas prasības, proti, piemērojot sodu ir izvērtēts pieteicēja izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturs, pieteicēja personība (gada laikā administratīvi sodīts), ienākumi (Ls 300, apgādājamie nav) un vainas pakāpe (rupja neuzmanība), konstatējot, ka nepastāv pieteicēja atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi.

Ņemot vērā, ka pieteicējam tika piemērots minimālais LAPK 149.[4]panta trīspadsmitās daļas sankcijā paredzētais naudas sods Ls 50 apmērā, tiesa atzīst, ka sods noteiks atbilstoši pārkāpuma raksturam un pieteicēja vainas pakāpei. No lietas materiāliem var secināt, ka pārkāpums izdarīts rupjas neuzmanības rezultātā, jo pieteicējam vajadzēja apzināties veiktā manevra prettiesiskumu, kā arī to, ka tiek ignorētas citu transportlīdzekļu vadītāju intereses.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka atbildētāja ir pamatojusi izvēlētā naudas soda apmēru. Tādējādi pieteicējam uzliktais sods ir pamatots, samērīgs un atbilstošs izdarītā pārkāpuma smagumam.

[17] Tiesa, pārbaudot to, vai pieņemot Lēmumu, ir ievēroti procesuālie un formālie priekšnoteikumi, konstatē, ka Lēmums pieņemts atbilstoši atbildētājas kompetencei, veicot lietā nepieciešamo apstākļu noskaidrošanu, Lēmumā ir atsauces uz piemērotajām tiesību normām un tajā ir izvērtēti pieteicēja iebildumi par Sākotnējo lēmumu.

Ar Lēmumu pieteicējs sodīts atbilstoši LAPK 149.[4]panta trīspadsmitajā daļā noteiktajai sankcijai, līdz ar to nav konstatējams piemērotā soda apmēra prettiesiskums vai pārsūdzētā Lēmuma saturiska neatbilstība formālajām likuma prasībām.

[18] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots un tiesisks, bet pieteicēja pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieces 2008.gada 28.janvāra lēmumu Nr.254 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA282073), savukārt *O.L.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu pilnībā noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2010.gada 15.aprīlī.

Tiesnese *(paraksts)* A.Reitupe

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese _____ A.Reitupe

Rīgā 2010.gada 15.aprīlī